

2. För det fall att den första frågan besvaras jakande:

Har en nationell myndighet enligt gemenskapsrättens, särskilt artikel 10 EG och principen om gemenskapsrättens ändamålsenliga verkan, rätt och skyldighet att inte tillämpa nationella bestämmelser som den anser strida mot gemenskapsrätten, även om det inte är fråga om en uppenbar överträdelse av gemenskapsrätten och EG-domstolen inte har fastställt att bestämmelserna strider mot gemenskapsrätten?

Talan väckt den 30 mars 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-174/07)

(2007/C 140/20)

Rättegångspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och M. Afonso)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- Fastställa att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 2.1 a, c och d och artiklarna 193–273 i avdelning XI i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹), varigenom artiklarna 2 och 22 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (²) upphävs och ersätts från den 1 januari 2007, jämförda med artikel 10 EG genom att med artikel 2.44 i lag nr 350 av den 24 december 2003 (budgetlagen för år 2004) utvidga skatteamnestin enligt artiklarna 8 och 9 i lag nr 289 av den 27 december 2002 (budgetlagen för år 2003) till år 2002 och genom att uttryckligen och generellt föreskriva att de skattepliktiga transaktioner som genomförts under taxeringsperioden för år 2002 inte skall granskas,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Kommissionen erinrar om att gemenskapslagstiftaren ålagt medlemsstaterna en dubbel skyldighet, inte bara att offentliggöra all den nationella lagstiftning som krävs för att genomföra sjätte mervärdesskattedirektivet, utan även att vidta alla de administrativa åtgärder som krävs för att säkerställa att de skattskyldiga i mervärdesskattehänseende uppfyller sina skyldigheter enligt detta sjätte direktiv, främst skyldigheten att betala den skatt som åläggs till följd av skattepliktiga transaktioner under loppet av en viss tidsperiod. Den harmoniseringen av mervärdesskatten som gemenskapslagstiftaren föreskrivit skulle sakna mening, och all praktisk betydelse, om de nationella skattemyndigheterna inte var skyldiga att genomföra en effektiv granskning och kontroll för att säkerställa "att uppbörden sker på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater", såsom anges i fjortonde skälet i sjätte direktivet.
2. De bestämmelser som införts genom artiklarna 8 och 9 i den italienska lagen nr 289/2002 överskrider klart det utrymme för skönsmässig bedömning i administrativt hänseende som gemenskapslagstiftaren gett medlemsstaterna. I stället för att använda det utrymme för att uppnå en mer effektiv skattekontroll, har den italienska staten genom den ovannämnda lagen fullständigt och preventivt avskaffat all granskning och kontroll i mervärdesskattehänseende och därigenom direkt åsidosatt artikel 22 i sjätte direktivet och följaktligen den allmänna skyldigheten enligt artikel 2 att ta ut mervärdesskatt på alla skattepliktiga transaktioner. Den italienska lagstiftaren har erbjudit alla skattskyldiga i mervärdesskattehänseende som är underkastade dess beskattningsmakt en möjlighet att för en följd av taxeringsperioder helt utsluta en eventuell skattekontroll. Skattebetalaren kan erhålla en sådan avsevärd fördel genom att betala ett schablonbelopp som saknar samband med den mervärdesskatt som skulle ha betalats på vederlaget för den skattskyldiges leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster under taxeringsperioden i fråga.
3. Detta radikala avsteg från den skatt som skall åläggas enligt de ordinarie mervärdesskattegrunderna och det belopp som skall erläggas för att bli aktuell för en efterskänkning (condono tombale) framgår särskilt tydligt när den skattskyldige helt har underlåtit att lämna in sin deklaration. Skattebetalaren kan reglera sin situation för varje taxeringsår genom att betala in 1 500 euro, för fysiska personer, eller 3 000 euro, för bolag. En motsvarande avsaknad av koppling till beräkningsgrunden avseende den genomförda (icke-deklarerade) transaktionen kännetecknar även denna efterskänkning, som inträder när en komplett deklaration lämnas in. Det belopp som avkrävs den skattebetalare som avser att utnyttja denna efterskänkning beräknas som en procentsats (2 procent) att tillämpa på den mervärdesskatt skulle ha ålagts den leverans av varor eller det tillhandahållande av tjänster som utförts under varje taxeringsår (eller på mervärdesskatten för förvärv som oriktigt dragits av under samma taxeringsperiod).

4. Detta allmänna, preventiva avskaffande av all granskning leder till allvarliga störningar i tillämpningen av det gemensamma systemet för mervärdesskatt. I synnerhet blir följden att principen om skatteneutralitet, som utgör hinder för att ekonomiska aktörer som genomför samma transaktioner behandlas olika i mervärdesskattehänseende, åsidosätts. Varje undantag från regeln om effektiv tillämpning och av mervärdesskatten medför å ena sidan allvarlig skada för de företag, både i Italien och i andra medlemsstater, som är underkastade de normala mervärdesskattebestämmelserna, och å andra sidan ett allvarligt åsidosättande av principen om en "sund konkurrens" inom den gemensamma marknaden, som kommer till uttryck i fjärde skälet i sjätte direktivet.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 145, s. 1 (svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato den 4 april 2007 – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA mot Mostra d'Oltremare SpA m.fl.

(Mål C-194/07)

(2007/C 140/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA

Motpart: Mostra d'Oltremare SpA m.fl.

Tolkningsfråga

Skall artikel 1 i rådets direktiv 89/665/EEG ⁽¹⁾ av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/50/EEG ⁽²⁾ av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, tolkas så, att den utgör hinder mot att en enskild medlem i ett tillfälligt konsor-

tium, som inte är en juridisk person, vilket i denna egenskap har deltagit i ett offentligt upphandlingsförfarande utan att tilldelas kontraktet, enligt nationell rätt kan överklaga ett beslut om tilldelningen av kontraktet?

⁽¹⁾ EUT L 395, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 209, s. 1.

Överklagande ingett den 16 april 2007 av C.A.S. SpA av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 6 februari 2007 i mål T-23/03, C.A.S. SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-204/07 P)

(2007/C 140/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: C.A.S. SpA (ombud: D. Ehle, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 6 februari 2007 i mål T-23/03 ⁽¹⁾,
- bifalla yrkandena i första instans, eller i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande,
- bifalla yrkandena om åtgärder för processledning som klaganden framställt i skrivelser av den 28 januari 2003, den 4 augusti 2003 och den 11 augusti 2003, samt
- förplikta svaranden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för överklagandet anfört följande grunder i vilka det görs gällande att den överklagade domen är behäftad med felaktigheter: